

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΡΘΟΔΟΧΟΣ ΚΟΙΝΟΤΗΣ - ΕΝΟΡΙΑ ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΗΛΙΟΥ ΝΟΡΓΟΥΝΤ
ΚΑΙ ΑΝΑΤΟΛΙΚΩΝ ΠΡΟΑΣΤΕΙΩΝ
GREEK ORTHODOX COMMUNITY & PARISH OF PROPHET ELIAS
NORWOOD & EASTERN SUBURBS INC

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ

THE WORD OF GOD WEEKLY MAGAZINE

DATE: 04-07-21 YEAR: 38 NUMBER: 1869

WEB PAGE: PROPHETELIAS.ORG.AU
FACEBOOK: FACEBOOK.COM/PROPHETELIASNORWOOD
EMAIL: PROPHETELIAS@ESC.NET.AU

ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ (4, 18-23) 4 Ιουλίου 2021

Στό σημερινό Κυριακό κάλεσμα τῶν πρώτων συνεργατῶν Του ὁ Ἰησοῦς, βλέπουμε καθαρά τήν πατρική Πρόνοια καί Φιλανθρωπία Του. Στό ξεκίνημα τοῦ σωτηριώδους ἔργου Του, καλεῖ ὁ Χριστός τήν συνεργασία τοῦ ἀνθρώπινου στοιχείου νά συμβάλλει καί νά βοηθήσει. Ἦταν δύσκολο νά καταλάβουν οἱ μαθητές τοῦ Χριστοῦ, τό μέγεθος τῆς Θείας Πρόνοιας καί τῆς Θείας Φιλανθρωπίας. Τό γεγονός ὅτι ὁ Θεός ἐδημιούργησε πρῶτα τά πάντα καί ἐφ' ὅσον τά εἶχε ὅλα ἔτοιμα, τότε ἐδημιούργησε τόν ἄνθρωπο, εἶναι ἀρκετό γιά νά καταλάβει κανείς τό μέγεθος τῆς Πρόνοιας καί τῆς Φιλανθρωπίας τοῦ Θεοῦ. Εἶναι θεόσταλτες ἀρετές, ὅπου δέν μπορεῖ ἡ μία νά ξεχωρίσει ἀπό τήν ἄλλη. Ὅπου ἡ Πρόνοια ἐκεῖ καί ἡ Φιλανθρωπία καί ὅπου ἡ Φιλανθρωπία ἐκεῖ καί ἡ Πρόνοια. Μέ αὐτά τά δύο αἰώνια καί σωτήρια ὄπλα θέλησε ὁ Κύριος νά ὀπλίσει τούς νεοσύστατους συνεργάτες Του καί κατ'ἐπέκταση ὅλους τούς πιστούς ἐργᾶτες τοῦ πνευματικοῦ ἀμπελῶνα Του. Ἡ ἐκλογή τῶν ἀπλοϊκῶν ψαράδων τῆς Τιβεριάδος, σκοπό εἶχε νά τούς διδάξει βιωματικά τήν σωτηριώδη δύναμη τῆς Προνοίας καί τῆς Φιλανθρωπίας. Ὁ Εὐαγγελιστής Ματθαῖος σημειώνει, ὅτι μετά τήν ἐκλογή τῶν πρώτων Μαθητῶν Του, περιῆλθε ὁ Κύριος ὅλη τήν Γαλιλαία κηρύττοντας τό Εὐαγγέλιον τῆς Βασιλείας καί θεραπεύοντας τίς –πολλαπλές- ἀσθένειες τοῦ Λαοῦ. Ὅλα αὐτά τά θαυμαστά, συνοδεύονταν ἀπό τό ζωντανό παράδειγμα προνοίας καί φιλανθρωπίας τοῦ Θεοῦ. Εἶναι φανερό ὅτι ἡ ἐπίδραση καί ἡ σημασία τοῦ παραδείγματος σέ ὅλα τά θεάρεστα ἔργα στέκεται πέρα καί πάνω ἀπό κάθε ἄλλο παιδαγωγικό μέσον. Γι'αὐτό καί στά Εὐαγγέλια τονίζεται ἡ φράση: **«ἔργω καί λόγῳ»**. Γιά νά δείξει, τήν πρωτεριότητα τοῦ ἔργου ἀπό τοῦ λόγου. Τό ἕνα γίνεται καρποφόρο ὅταν συνοδεύεται ἀπό τό ἄλλο. Ἐάν ὁ λόγος συνοδεύεται ἀπό καλές πράξεις, τότε σίγουρα θά πετύχουμε τόν σκοπό διά τόν ὁποῖον μᾶς κάλεσε καί μᾶς καλεῖ καθημερινά ὁ Κύριος. Ἐάν παρατηρεῖται γενικά, μιά ἔντονη πνευματική ἀδράνεια, εἶναι δυστυχῶς, διότι ἡ πρόνοια καί ἡ φιλανθρωπία, ὅπως, τό ἔργο καί ὁ λόγος, ἔχασαν τόν ἀπώτερο σκοπό, γιά τόν ὁποῖο ἦλθε ὁ Χριστός μας. Ἐχασαν τήν οὐσία τοῦ παραδείγματος τοῦ Κυρίου. Στίς μέρες μας ὑπάρχει σέ μεγάλο βαθμό ἡ φιλανθρωπική πρόνοια στίς ὑλικές ἀνάγκες τοῦ ἀνθρώπου, ὅπως καί τῶν κατοικιδίων ζώων. Σήμερα ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ μεταδίδεται ἐν ἀφθονία σέ ὅλο τόν κόσμο καί ἀνεγείρονται πολυτελέστατοι Ναοί. Αὐτό πού λείπει, εἶναι ἡ πνευματική Πρόνοια καί ἡ πνευματική Φιλανθρωπία. Λείπει τό ἐνδιαφέρον γιά τήν σωτηρία τῆς ψυχῆς μας. Ὁ Χριστός εἶναι ὁ ἴδιος καί χθές καί σήμερα καί στούς αἰῶνες. Μέχρι σήμερα, δέν σταμάτησε νά μᾶς προσκαλεῖ, ἀλλά δέν παρουσιάζεται οὔτε Ἀνδρέας, οὔτε Πέτρος, οὔτε Ἰάκωβος, οὔτε Ἰωάννης. Τί συμβαίνει; Καί ἐνῶ ἀκοῦμε καί τίς ἀποδοχές πού θά λάβουμε: **«καγῶ ἀναπαύσω ὑμᾶς»**, ἐμεῖς συνεχίζουμε τήν ἀδιαφορία μας. Γιατί; Ἐφ' ὅσον τό θέμα τῆς σωτηρίας καί τῆς αἰώνιας ζωῆς, ἀφορᾷ τόν καθένα μας προσωπικά

καί ὅλους μαζί σάν μέλη τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, ὑπάρχει χῶρος γιά ἀδιαφορία; Καί ὅμως, ἡ πραγματικότητα, πιστοποιεῖ ἔντονα τήν ἀδιαφορία μας. Καί διερωτόμεθα: «Ποῦ ὀδεύομεν;» Ἡ Ἐκκλησία, σάν πνευματική μας μητέρα, προσπαθεῖ νά συγκεντρώσει τά σκορπισμένα μέλη της, γιά ν' ἀκούσουν ἀπό τόν ἴδιο τόν Χριστό μας τά σωτηριώδη κελεύσματα τῆς Βασιλείας Του. Ἐπισημαίνει τούς κινδύνους καί τίς παγίδες πού ἐνεδρεύουν, πανταχῶθεν καί ἀπειλοῦν τήν καταδυναστεία τῆς ψυχῆς τους. **«Προσέχετε δέ ἑαυτοῖς μή ποτε βαρυνθῶσιν ὑμῶν αἱ καρδίαι ἐν κραιπάλῃ καί μέθῃ καί μερίμναις βιοτικαῖς, καί αἰφνίδιος ἐφ' ὑμᾶς ἐπιστῇ ἡ ἡμέρα ἐκείνη».** (Λουκ. 21, 34) **«Λύχνος τοῖς ποσί μου ὁ νόμος σου καί φῶς ταῖς τρίβοις μου»** (Ψαλ.118, 105) – **«Ἄγρυπνεῖτε ἐν παντί καιρῷ δεόμενοι»** (Λουκ. 21,36) Προσέχετε μήπως οἱ ψυχές σας πού ἔπρεπε νά πετοῦν ἐλεύθερα καί ἀνάλαφρα στά οὐράνια ὕψη, βαρύνουν καί γίνουν δυσκίνητες καί ἀνίκανες νά ἀγρυπνοῦν καί νά ἀποφεύγουν τίς παγίδες τοῦ ἐχθροῦ. Νά μὴν ἐπιτρέψετε στό φαγοπότι καί τήν μέθη καί τίς ἀσωτεῖες καί τίς ἀγωνιώδεις καί βασανιστικές φροντίδες αὐτῆς τῆς προσωρινῆς ζωῆς νά σᾶς ἀποκοιμήσουν. Προσέχετε διότι οἱ ψυχές σας, ἔτσι ξαφνικά καί δίχως νά τό περιμένετε, θά βρεθοῦν παγιδευμένες στήν ἐνέδρα τοῦ πονηροῦ, στήν αἰώνια Κόλαση, κατά τήν Δευτέρα τοῦ Χριστοῦ Παρουσία. Ὁ Θεός ἀδελφοί μου, θέλει ὅλοι οἱ ἄνθρωποι νά βροῦν τήν ἀλήθεια καί νά σωθοῦν. Τούς θέλει ἀπελευθερωμένους καί γι' αὐτό ἦλθε στήν γῆ μας καί ὑπέφερε τά πάνδεινα, μέ μοναδικό σκοπό τόν ἀγιασμό μας. Ἐάν ὅμως ἐκεῖνοι προτιμοῦν τήν αἰώνια σκλαβιά καί τήν Κόλαση, τότε, στό χέρι τους εἶναι νά συνεχίζουν τήν ἀνέμελη καί ἀμαρτωλή ζωή τους. Αὐτοί ὅμως πού θέλουν στήν πραγματικότητα νά σωθοῦν, καλά εἶναι νά προσέξουν περισσότερο στά λόγια τοῦ Κυρίου. Νά κατανοήσουν ὅτι σκοπός αὐτῆς τῆς πρόσκαιρης ζωῆς δέν εἶναι ἄλλος, παρά καιρός προετοιμασίας γιά τήν αἰωνιότητα. Νά εἰσέλθουμε στήν πνευματική Πρόνοια καί τήν Πνευματική Φιλανθρωπία τοῦ Θεοῦ Πατέρα μας καί Δημιουργοῦ μας. Μέσα καί κάτω ἀπό αὐτές τίς δύο τελειότητες τοῦ Μεγάλου Θεοῦ καί Δημιουργοῦ τῆς κτίσεως, θά αἰσθανθοῦμε τόν ἀπώτερο σκοπό τῆς ὑπάρξεώς μας. Ἄς ἀφήσουμε τά δίχτυα καί τίς βάρκες καί ὅλα τά ἐμπόδια καί νά ἀναλάβουμε τό ἱεραποστολικό ἔργο τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Κυρίου ὅπου κι' ἂν βρισκόμαστε.

SECOND SUNDAY OF MATHEW (4:18-23) 4 July 2021

In today's reading of the call of His first co-workers, we clearly see the paternal Care and Philanthropy of our Lord Jesus. At the beginning of His salvific work, Christ invites cooperation from people to contribute and help. It was difficult for the Disciples of Christ to understand the magnitude of Divine Welfare and Divine Philanthropy. The fact that God first created everything else and then, when He had everything ready, created man, is enough to understand the magnitude of God's Providence and Philanthropy. They are godly virtues, and one cannot be distinguished from the other. Wherever is Welfare, there is

Philanthropy and vice versa. With these two eternal and saving weapons, the Lord wanted to arm His newly-summoned associates and by extension, all the faithful workers of His spiritual vineyard. The election of the simple fishermen of Tiberias was intended to teach them experientially the saving power of Welfare and Philanthropy. The evangelist Matthew notes that after the election of His first Disciples, the Lord went all over Galilee preaching the Gospel of the Kingdom and healing the many diseases of the people. All these miracles were accompanied by the living example of God's Welfare and Philanthropy. It is obvious that the influence and importance of His example in all the divine works stands beyond and above any other pedagogical means. That is why the Gospel emphasizes the phrase: "work and word"; to show the priority of deeds above speech. One becomes fruitful when accompanied by the other. If speech is accompanied by good deeds, then we will surely achieve the purpose for which the Lord called us, and is calling us daily. If there is general spiritual inactivity, it is unfortunate, because Welfare and Philanthropy, like work and speech, have lost the ultimate purpose for which our Christ came. They have lost the essence of the Lord's example. To a large extent nowadays, there is charitable provision for the basic needs of man, as well as of pets. Today the word of God is being spread in abundance throughout the world and luxurious temples are being built. What is missing is Spiritual Providence and Spiritual Charity. There is a lack of interest in the salvation of our souls. Christ is the same yesterday and today and forever. He has never stopped inviting us, but no Andrew, Peter, James, or John presents himself. What is happening? And while we listen to the acceptances we will receive: "I will rest", we continue our indifference. Why? Since the subject of salvation and eternal life concerns each of us personally and all together as members of the body of Christ, is there room for indifference? And yet, reality strongly confirms our indifference. We ask: "Where are we going?" As our spiritual mother, the Church strives to gather her scattered members, so that they may hear from our Christ Himself the salvific commands of His Kingdom. He points out the dangers and pitfalls that lurk everywhere, threatening to oppress their souls. ***"Beware of them, lest at any time your hearts be overwhelmed with heartache and drunkenness and cares of life, and suddenly death comes in that day."*** (Luke 21:34) ***"Thy law is my lamp, and thy law is light"*** (Psalm 118:105) ***"Watch ye therefore, and pray always, that ye may be accounted worthy to escape all these things that shall come to pass, and to stand before the Son of man"***(Luke 21:36). Beware, for instead of your souls flying freely and lightly towards heaven, they will weigh you down and you will become cumbersome and incapable of being vigilant and avoiding the traps of the enemy. Do not allow drunkenness and prostitution and the anxious and torturous cares of this temporary life to put you to sleep. Beware, because your souls, suddenly and without warning, will be trapped in the ambush of the wicked, in the eternal Hell, at the Second coming of Christ. My brethren, God wants all people to find the truth and be saved. He wants them to be liberated, and that is why He came to us and brought

us everything, with His sole purpose our sanctification. If, however, some people prefer eternal slavery and Hell, then it is up to them to continue their carefree and sinful life. But it is good that those who really want to be saved pay more attention to the words of the Lord; to understand that the purpose of this temporary life is nothing but a time of preparation for eternity. To enter the spiritual Welfare and Spiritual Philanthropy of God our Father and Creator. Within and under these two perfections of the Great God and Creator of all things, we shall feel the ultimate purpose of our Existence. Let us leave the nets and the boats and all the obstacles and undertake the missionary work of the Gospel of the Lord wherever we are.

Θρησκευτικές έκδηλώσεις τῆς ἐβδομάδος

Αὐτή τήν Τετάρτη 7 Ἰουλίου, τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Κυριακῆς, θά τελέσωμε εἰς τόν Ἱερό Ναό μας Ὁρθρο καί Θεία Λειτουργία μετά ἄρτοκλασίας ἀπό τίς 8.00 ἕως τίς 9.45 περίπου. Τό ἑσπέρας τῆς Τετάρτης θά λάβει χώρα στίς αἴθουσες τοῦ ἐνοριακοῦ μας Κέντρου ἡ ἐβδομαδιαία συνάντηση Μελέτης Ἁγίας Γραφῆς. Τά θέματα εἶναι ἄκρως ἐνδιαφέροντα καί προσφέρονται στήν ἀγγλική. **Τήν Πέμπτη**, ἀνήμερα τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Προκοπίου, θά τελέσωμε Ὁρθρο καί Θεία Λειτουργία ἀπό τίς 8.00 ἕως τίς 9.30 τό πρωῖ. Τό Σάββατο τό ἑσπέρας, τῶν Ἁγίων 45 μαρτύρων τῶν ἐν Νικοπόλει Ἀρμενίας μαρτυρησάντων, θά τελέσωμε τήν Θεία Λειτουργία στήν ἀγγλική γλῶσσα, ἀπό τίς 6.00 ἕως τίς 7.00 τό βράδυ.

Divine Services of the week

This Wednesday July 7, Day of Holy Great Martyr Kyriaki, Matins and Divine Liturgy and blessing of the five loaves, 8am - 9.45am approx.. **On Wednesday evening**, a weekly Bible Study meeting will take place in the rooms of our Parish Centre. The topics are very interesting and are offered in English. **On Thursday**, Day of Great Martyr Prokopios, Matins and Divine Liturgy, 8am - 9.30am. **On Saturday evening**, Day of the 45 holy martyrs of Nikopolis in Armenia, Divine Liturgy in English, 6pm - 7pm.

Διόρθωση Προγράμματος Ἰουλίου

Ἐκ παραδρομῆς, παραλείψαμε τήν Θεία Λειτουργία τοῦ Ὁσίου πατρός ἡμῶν Παϊσίου τοῦ Ἁγιορείτου, ὅπου συνήθως τόν γιορτάζουμε μέ ἀγρυπνία. Ἐφέτος λόγω πού εἶναι Κυριακή βράδυ, θά τελέσωμε Ὁρθρο καί Θεία Λειτουργία τήν Δευτέρα 12 Ἰουλίου ἀπό τίς 8.00 ἕως τίς 9.45 τό πρωῖ. Ἐπίσης τήν Τετάρτη 14 Ἰουλίου, τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου καθώς καί τήν Τετάρτη 28 Ἰουλίου τῆς Ὁσίας μητρός ἡμῶν Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου, ὅπου ὁ Ἱερέας εὐλογεῖ τά μήλα, θά τελέσωμε Ὁρθρο καί Θεία Λειτουργία 8.00-9.30 τό πρωῖ. Inadvertently, we omitted the Divine Liturgy of the Holy Father Paisios of Holy Mount Athos. We usually celebrate him with a night vigil, but this year, as it is Sunday night, there will be Matins and Divine Liturgy on Monday 12th July, 8am - 9.45am. Also on Wednesday 14th July Day of Saint Nicodemus, and Wednesday 28th July, Day of Saint Irene of Chrysovalantou where the Priest blesses the apples, Matins & Divine Liturgy, 8am - 9.30am.

Γάμος

Τό Σάββατο 26 Ιουνίου, ἔλαβε χώρα εἰς τόν Ἱερό Ναό μας, ἡ στέψη τοῦ κ. Ἀνδρέου Ὁρφανοῦ μετά τῆς δίδος Ἀνθίας Τσανακίδη. Τά στέφανα ἀντήλλαξε ὁ νεαρός Μιχαήλ Ὁρφανός. Εὐχόμεθα στούς νεονύμφους νά ζήσουν μέ υἰγεία καί ἀγάπη, βαδίζοντας στόν ἴσιο δρόμο τοῦ Τριαδικοῦ μας Θεοῦ.

On Saturday 26th June, the wedding of Mr. Andrew Orphanou and Miss Anthea Tsanaksidis took place in our Holy Church. The crowns were exchanged by the young Michael Orphanou. We wish the newlyweds a life together of health and love, walking on the straight path of our Triune God.

Δωρεές

Ἀνώνυμος	γιά τά φτωχά παιδιά	\$200
Ἀνώνυμος	γιά τά ἔξοδα τῶν ἐκδηλώσεων τοῦ Προφήτη Ἡλία	\$200
Χλόη Μαυροψῆ	για τήν Ἐκκλησία	\$150
Εἰρήνη Μανδαλιοῦ	γιά τήν Ἐκκλησία	\$ 50

Πολύ εὐχαριστοῦμε τούς εὐλαβεῖς δωρητές καί εὐχόμεθα ὅπως ὁ Κύριος τούς ἔχει πάντα καλά καί νά ἀνταμείβει τίς δωρεές τους. We are very grateful to the donors and we pray that the Lord will always keep them well and reward them abundantly.

Θάνατος-Κηδεῖα

Τήν Πέμπτη 1 Ἰουλίου τό ἑσπέρας, ἐκοιμήθει ἡ ἐκ Ἀργοστόλιον Κεφαλονιάς καταγωμένη ἀείμνηστος Δέσποινα Δήμα εἰς ἡλικίαν 93ῶν ἐτῶν. Ἡ ἐξόδιος ἀκολουθία τῆς ἀειμνήστου, θά λάβει χώρα εἰς τόν Ἱερό Ναό μας αὐτήν τήν Παρασκευή 9 Ἰουλίου καί ὥρα 10.00 τό πρωῒ. Ὁ ἐνταφιασμός θά γίνῃ στό Κοιμητήριον τοῦ Payneham καί ὁ καφές παρηγορίας θά προσφερθεῖ ἀπό τήν οἰκογένεια στήν ἐνοριακή μας αἴθουσα. Ὁ Ἱερέας, π. Μιχαήλ, ὁ Πρόεδρος, τά μέλη τοῦ Δ. Συμβουλίου καί τῆς Φιλοπτώχου, ἐκφράζουν πρὸς τά τέκνα καί οἰκείους τῆς ἀειμνήστου, τά εἰλικρινῆ τους συλλυπητήρια καί εὐχονται τήν ἐξ ὕψους ἐνίσχυση καί παρηγορία. Εὐχαριστοῦμε ἐκ τῶν πρωτέρων γιά ὅσους προσφέρουν ὅτι προαιροῦνται γιά τίς ἐνάγκες τῆς Ἐκκλησίας. Last Thursday 1st July, the late Despina Dimas from Argostoli Kefalonia Greece passed away at the age of 93 The funeral will take place in our Church on Friday 9th July at 10.00 am. The burial will take place at Payneham Cemetery and consolation coffee will be offered by the family in our Parish Hall. Fr. Michael, the President, the members of the Executive Committee and the Philoptohos extend their condolences to the children and relatives of the deceased and pray they may have strength and comfort from above. We thank all those who offer what they wish towards the needs of the Church.

Περί τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων

Ἐπειδή ἔχουμε τρία ζεύγη ἁγίων Ἀναργύρων μέ τὸ ὄνομα Κοσμᾶς καί Δαμιανός πρὸς ἀποφυγὴν συγχύσεως, ὅταν ἀκοῦμε τὰ ὀνόματά τους, καλό εἶναι νά κάνουμε μίαν σύντομη διευκρίνηση. Μία συζυγία εἶναι, λοιπόν, οἱ ἅγιοι Ἀνάργυροι Κοσμᾶς καί

Δαμιανός οί έκ τής Άσίας, πού έορτάζουν τήν 1η Νοεμβρίου, άλλη συζυγία είναι οί άγιοι Κοσμάς και Δαμιανός οί έκ τής Άραβίας, πού έορτάζουν τήν 17ην Όκτωβρίου και ή τρίτη συζυγία είναι οί άγιοι Άνάργυροι Κοσμάς και Δαμιανός οί έκ τής Ρώμης, οί όποιοι έορτάζουν τήν 1η Ιουλίου, στους όποιους και θα άναφερθοϋμε.Οί άγιοι αύτοί, ήκμασαν επί τής ήγεμονίας τοϋ Βασιλέως Καρίνου κατά τὸ έτος 284 μ.Χ και ήταν άδελφοί κατά σάρκα. Σπούδασαν και οί δύο τήν ίατρική έπιστήμη, καθώς είχαν κοινές κλίσεις και ικανότητες. Αυτό τούς έκανε νά συσφίγγουν άκόμη περισσότερο τήν μεταξύ τους άδελφική άγάπη. Χαρακτηριστικό έπίσης είναι ότι, καθώς άναφέρεται, τά χρόνια τών σπουδών τούς, οί νεαροί Κοσμάς και Δαμιανός έγνώριζαν μόνο δύο δρόμους, έναν πού πήγαινε στην Έκκλησία και έναν πού όδηγοϋσε στο Πανεπιστήμιο, όπως άκριβώς ό Μέγας Βασίλειος και ό Άγιος Γρηγόριος ό Θεολόγος. Άποτέλεσμα αύτοϋ τοϋ τρόπου ζωής, ήταν νά γίνουν καλοί έπιστήμονες και πρό παντός άληθινοί Χριστιανοί. Μετά τήν άποπεράτωση τών σπουδών τους έπεδόθησαν στην έξάσκηση τής έπιστήμης τους, στην όποία άφιερώθηκαν. Μάλιστα τήν έξάσκησαν όχι σαν έπικερδές επάγγελμα, αλλά σαν φιλανθρωπική διακονία. Χρήματα δέν έδέχονταν ούτε από τούς πτωχούς αλλά ούτε και από τούς πλουσίους. Έφήρμοζαν τήν έντολή τοϋ Κυρίου προς τούς Άποστόλους και δι' αύτών προς όλους τούς μαθητές Του «δωρεάν έλάβετε, δωρεάν δότε» (Ματθ. 10,9). Έτρεχαν δέ και προσέφεραν τς ύπηρεσίες τους άνιδιοτελώς, περισσότερο προς τούς πτωχούς παρά προς τούς πλουσίους, γιατί όπως έλεγαν «μιά καλύβη έχει μεγαλύτερη ανάγκη από ένα παλάτι». Άλλά και όταν κάποιος πλούσιος άσθενής τούς έπίεζε νά δεχθοϋν άμοιβή, εκείνοι τοϋ έλεγαν «νά βοηθήσει κάποιον φτωχό άδελφό, πού είχε ανάγκη συνδρομής για νοσηλεία και φαγητό». Έτσι οί άγιοι Άνάργυροι Κοσμάς και Δαμιανός, έθεράπευαν τούς ανθρώπους, μαζί δε με τήν σωματική θεραπεία, έθεράπευαν και τς ψυχές τους, διδάσκοντας σ' αύτούς τήν πίστη στον άληθινό Θεό, σύμφωνα πάντα και με τήν έντολή πού έδωσε ό Κύριος στους μαθητάς Του «πορευόμενοι δε, κηρύσσετε λέγοντες ότι ήγγικεν ή Βασιλεία τών οϋρανών» (Ματθ. 10,7). Αυτό λοιπόν έκαναν και οί Άγιοι Άνάργυροι ως πιστοί και άφοσιωμένοι άκόλουθοι τοϋ Χριστοϋ. Δέν περιορίζονταν μόνο στην θεραπεία τοϋ σώματος, αλλά ήταν πρώτιστα κήρυκες τής Βασιλείας τών οϋρανών και προς αύτήν κατηύθυναν τούς ανθρώπους, έπιθυμώντας νά τούς κάνουν πολίτες της. Η κατά Χριστόν ζωή και τά έργα τών άγίων προκάλεσαν τήν όργή τοϋ μισοκάλου διαβόλου, πού ένέπλησε με φθόνο τς ψυχές άλλων ίατρών αλλά και τοϋ δασκάλου τών άγίων στην ίατρική έπιστήμη. Έτσι μια ήμέρα, ό ταλαίπωρος δάσκαλός τους, με τήν πρόφαση τής συλλογής θεραπευτικών βοτάνων, τούς άνέβασε σε ένα βουνό, όπου και τούς έφόνευσε, χτυπώντας τους με πέτρες. Με τον τρόπο αυτό φάνηκε ή καταστρεπτική ιδιοτέλεια τής άμαρτίας, σε αντίθεση με τήν είλικρινή άγάπη τής Χάριτος τοϋ Θεοϋ, πού είχαν οί άγιοι προς κάθε άνθρωπο. Γι' αυτό και σπεύδει πλῆθος κόσμου στους Άγίους και τώρα και πάντοτε για νά ζητήσει τήν χάρη τους και νά τούς εύχαριστήσει για ό,τι πολύτιμο έχει πάρει.

The Unmercenary Physicians Cosmas and Damian

The Holy Martyrs, Wonderworkers and Unmercenary Physicians Cosmas and Damian were born in Rome, brothers by birth, and physicians by profession. They suffered at Rome in the reign of the Emperor Carinus (283-284 AD). Brought up by their parents in the rules of piety, they led strict and chaste lives, and were granted by God the gift of healing the sick. By their generosity and exceptional kindness to all, the brothers converted many to Christ. The brothers told the sick, "It is not by our own power that we treat you, but by the power of Christ, the true God. Believe in Him and be healed". Since they accepted no payment for their treatment of the infirm, the holy brothers were called "unmercenary physicians". Their life of active service and their great spiritual influence on the people around them led many into the Church, thereby attracting the attention of the Roman authorities. The brothers said, "We have done evil to no one, we are not involved with the magic or sorcery of which you accuse us. We treat the infirm by the power of our Lord and Saviour Jesus Christ. We take no payment for rendering aid to the sick because our Lord commanded His disciples, 'Freely have you received, freely give'" (Matt.10:8). The Emperor, however, continued with his demands. Through the prayer of the holy brothers, imbued with the power of grace, God suddenly struck Carinus blind, so that he too might experience the almighty power of the Lord, Who does not forgive blasphemy against the Holy Spirit (Matt.12:31). Beholding the miracle, the people cried out, "Great is the Christian God! There is no other God but Him!" Many of those who believed besought the holy brothers to heal the Emperor, and he himself implored the saints, promising to convert to the true God, Christ the Saviour, so the saints healed him. After this, Sts. Cosmas and Damian were honourably set free, and once again they set about treating the sick. But what the hatred of the pagans and the ferocity of the Roman authorities could not do, was accomplished by black envy, one of the strongest passions of sinful human nature. An older physician, an instructor, under whom the holy brothers had studied the art of medicine, became envious of their fame. Driven to madness by malice, and overcome by passionate envy, he summoned the two brothers, formerly his most beloved students, proposing that they should all go together in order to gather various medicinal herbs. Going far into the mountains, he murdered them.

